

УДК 327.5/.8(477:4-191.2-11):061.1ОБСЕ

РЕГІОНАЛЬНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ В РАМКАХ ОБСЕ В УМОВАХ ЗМІНИ БЕЗПЕКОВОГО СЕРЕДОВИЩА У ЦЕНТРАЛЬНО-СХІДНОЄВРОПЕЙСЬКОМУ РЕГІОНІ

Олександр Кучик

*Львівський національний університет імені Івана Франка,
вул. Університетська, 1, м. Львів, Україна, 79000, тел. (032)-239-41-32,
email: ol_kuchyk@ukr.net*

Розглянуто діяльність України в рамках Організації з безпеки та співробітництва у Європі у контексті змін безпекового середовища Центрально-східноєвропейського регіону. Проаналізовано головні зовнішньополітичні заходи України на шляху підвищення ефективності задіяних Організацією механізмів для врегулювання російсько-українського збройного конфлікту на Сході України. Проілюстровано та проаналізовано діяльність Спеціальної моніторингової місії ОБСЕ та визначено її роль у процесах врегулювання конфлікту.

Ключові слова: Організація з безпеки та співробітництва у Європі; Спеціальна моніторингова місія ОБСЕ; Україна; російсько-український конфлікт.

Постановка проблеми. Країни Центральної та Східної Європи зіштовхнулися сьогодні з новими викликами та загрозами пов'язаними з розв'язанням Росією агресивних дій, спрямованих на перерозподіл сфер впливу у регіоні. «Відновлення» російської присутності та прагнення до реалізації геополітичного домінування в регіоні спричинили необхідність переосмислення клімату безпеки та вироблення запобіжних механізмів з призупинення розвитку конфлікту. Особливої актуальності ця ситуація набула упродовж цього року та привернула увагу аналітиків та експертне середовище до дискусії щодо ефективності діяльності безпекових структур. Серед них особливе місце посідають НАТО та ОБСЕ. Якщо Північноатлантичний альянс у пошуках формули безпеки спромігся ухвалити рішення зі зміцнення присутності у Центрально-східноєвропейському регіоні, то Організація з безпеки та співробітництва перетворилася у ньому на справжню арену міжнародної боротьби за мир. Отож питання співробітництва України з цією безпековою структурою не втрачає своєї актуальності і сьогодні.

Діяльність України в ОБСЕ забезпечує рівноправну участь нашої держави в обговоренні та вирішенні актуальних проблем регіональної та міжнародної безпеки. Діяльність України у рамках Організації з безпеки і співробітництва в Європі є важливим чинником стабільності й безпеки у регіоні ОБСЕ. Доволі важливого значення набуває Організація у контексті воєнної агресії Росії на Сході України та попередньої анексії Криму РФ, що перекреслило існування

принципів міжнародного права та принципів функціонування системи міжнародних відносин загалом.

Метою статті є дослідження та аналіз ефективності взаємодії між Україною та Організацією з безпеки та співробітництва у Європі протягом 2015 – 1-ї пол. 2016 рр.

Ступінь досліджуваності проблеми. Проблематика діяльності безпекових інститутів регіонального масштабу знаходить широке представлення у матеріалах засобів масової інформації та експертних оцінках аналітичних центрів, серед яких виокремимо постійний моніторинг фахівців Центру конверсії, миру та роззброєння (м. Київ), Центру геополітичних досліджень Борисфен-Інтел (м. Київ), Центру міжнародної безпеки та партнерства (м. Львів) тощо. Окремо зазначимо розробки Інституту зовнішньої політики Дипломатичної академії України, Національного інституту стратегічних досліджень та ін. Водночас, попри таке широке коло публікацій, діяльність України розглянуто й проаналізовано доволі фрагментарно, отож дослідження потребує подальшої розробки.

Зазначимо, що 2015 р. Україна відзначилася тісною співпрацею з Бюро демократичних інститутів і прав людини (БДІПЛ), а також Офісом Координатора проектів ОБСЄ в Україні, Офісом Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини та, передусім, зі Спеціальною моніторинговою місією та Тристоронньою групою у Мінську із врегулювання конфлікту на Донбасі.

З огляду на це, 2015 рік став періодом перевірки на міцність не лише рівня співпраці України з Організацією, а й спроможності Організації повноцінно виконувати функції гаранта європейської системи безпеки та дотримання основоположних принципів міжнародних відносин, таких як принцип непорушності кордонів та територіальної цілісності держави в умовах збройного протистояння на Сході України та нерозв'язання конфлікту між Російською Федерацією та Україною. Головування в Організації 2015 р. здійснювала Сербія, (2014 р. головувала Швейцарія). Окреслюючи основні напрями діяльності Сербії на посту головуючої держави, міністр закордонних справ Івіца Дачич під час міністерської наради в Базелі (Швейцарія) 5 грудня 2014 р. зазначив, що «ситуація в Україні залишається пріоритетом в діяльності ОБСЄ протягом 2015 року» [13]. Зовнішньополітичне керівництво Сербії чітко заявляло про загрози для регіональної системи безпеки проблеми російсько-українського збройного конфлікту, наголошуючи: «Українська криза негативно впливає на безпеку та стабільність в регіоні. Різні підходи щодо шляхів його врегулювання зумовлюють розмивання віри та довір'я й ведуть до ескалації конфлікту. Ця проблема потребує негайного вирішення» [13]. Отож шляхи розв'язання цього конфлікту мають бути виключно дипломатичними.

Відповідно, головними пріоритетами співробітництва України протягом 2015 року з Організацією стали питання врегулювання російсько-українського збройного конфлікту. Продовження роботи Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ на Сході України, розширення її мандата і збільшення чисельного складу

не стали чинником суттєвого покращення ситуації на Сході країни. Мандат місії, що визначає її повноваження, обмежувався лише моніторингом ситуації.

Підписання Україною в лютому 2015 р. Мінських домовленостей щодо врегулювання конфлікту на Сході України заклало основу діяльності Тристоронньої контактної групи (Україна, Росія та ОБСЄ). Показовою вважаємо спробу координації співпраці з врегулювання російсько-українського конфлікту між ООН та ОБСЄ, про що заявлено під час зустрічі вищого керівництва цих організацій – Генерального секретаря ООН Пан Гі Муна та Генерального секретаря ОБСЄ Ламберто Заньєра 24 лютого. Сторони заявили про підтримку Мінських угод та наголосили на необхідності досягнення стійкого припинення вогню та відведення важкого озброєння [2].

Головним завданням Тристоронньої контактної групи стало проведення під егідою ОБСЄ консультацій сторін конфлікту щодо пошуку шляхів його врегулювання. Нашу державу представляв у контактній групі другий президент України Леонід Кучма, Росію – Посол РФ в Україні Михайло Зурабов, а з квітня 2015 року – экс-посол в Сирії Азамат Кульмухаметов. Під час чергового засідання Тристоронньої контактної групи 6 травня у Мінську оголосили про досягнення домовленостей щодо створення чотирьох тематичних робочих підгруп з імплементації Мінських домовленостей: з безпекових, політичних, соціально-економічних та гуманітарних питань. Водночас зазначили, що до компетенції жодної з цих підгруп не належить підписання будь-яких документів зобов'язального характеру, на них покладено виключно технічну та консультативну діяльність [14]. До складу підгруп з українського боку делегували экс-прем'єр-міністра та колишнього голову СБУ Євгена Марчука, директора Інституту стратегічних досліджень та позаштатного радника Президента України В. Горбуліна, Уповноважену з врегулювання конфлікту на Сході України Ірину Геращенко та керівника одного з підрозділів Адміністрації Президента І. Веремія.

До компетенції підгрупи з безпеки належало коло питань з досягнення режиму припинення вогню у зоні воєнного конфлікту, а також питання розгортання миротворчих місій під егідою ООН та ЄС з урахуванням цивільного та військового компонента.

Політичну підгрупу орієнтували на підготовку та проведення на засадах українського законодавства місцевих виборів на тимчасово окупованих територіях Сходу України на принципах та під егідою ОБСЄ. Основна дискусія у діяльності цієї підгрупи розгорталася навколо питань технічного та законодавчого характеру. Це означало, що вибори відбуватимуться на відкритій конкурентній основі за умови вільного доступу до виборчих перегонів як усіх українських політичних партій, так і засобів масової інформації та спостерігачів від різних міжнародних організацій, у тому числі під егідою ОБСЄ.

Діяльність гуманітарної підгрупи передбачала гуманітарну допомогу постраждалим від збройного конфлікту, причому одним з головних завдань вважали всеосяжний контроль за «Гумконвоями» з Росії, які використовували

для вивезення з окупованих територій демонтованого обладнання із захоплених промислових підприємств військово-промислового комплексу.

Підгрупа з соціально-економічних питань відповідала за підготовку рішень з проблем відновлення зруйнованого Донбасу.

Уже 6 травня 2015 р. результатом засідання підгрупи з безпеки виявився підготовлений документ щодо припинення вогню та відводу зброї великого калібру (понад 100 мм). Українська сторона заявила про необхідність продовження переговорів щодо зниження калібру озброєнь та активне запровадження режиму припинення вогню, а також розпуск незаконних збройних формувань на тимчасово окупованих територіях [5].

Підписання Мінських домовленостей у лютому 2015 р. спричинило певні дискусії в експертному середовищі, оскільки їхній зміст та алгоритм виконання прописали в такий спосіб, що за певних умов це давало змогу Російській Федерації маніпулювати ситуацією, що фактично й сталося. Протягом року РФ заявляла, що вона не є стороною домовленостей, а лише спостерігачем. Отож для політичного керівництва нашої держави постало питання забезпечення ефективної діяльності Спеціальної моніторингової місії Організації в Україні з метою донесення інформації стосовно ситуації до світового співтовариства. Кількісний та якісний склад моніторингової місії, сформованої на засадах представництва держав-членів організації, визначили російські військові експерти, котрі доволі часто використовували діяльність цієї місії в цілях розвідки та передачі інформації представникам російського військового командування та незаконним збройним формуванням на тимчасово окупованих територіях. Як засвідчують результати аналізу діяльності моніторингової місії, такі факти виявилися системними, а використання транспорту Організації в різноманітних операціях спричинило погіршення іміджу такої інституції. Отож 2 грудня 2015 року у Мінську відбулося останнє в цьому році засідання Тристоронньої контактної групи, на порядку денному якого планували обговорити питання подальшої діяльності, котре залежало від рішення керівників країн Нормандської четвірки.

Наголосимо, що доволі специфічне підписання Мінських документів поставило під сумнів легітимність участі Росії як сторони Мінських угод. Такий підхід давав змогу російському політичному керівництву заявляти про свою неучасть у цьому конфлікті. Цим зумовлена російська риторика щодо конфлікту в Україні чи політичної кризи, а не щодо участі РФ у конфлікті, що спричинило одну із заяв прес-секретаря президента РФ Д. Пескова, який висловив здивування з необхідності виконання Росією Мінських домовленостей. «Ми як і раніше вважаємо абсурдними будь-які закиди на адресу Москви у тому плані, що, мовляв, Москва не виконує Мінські домовленості, тому що Москва не є стороною, яка повинна виконувати Мінські домовленості», – заявив 11 вересня Д. Песков і додав, що альтернативи цим угодам немає і виконати їх «краще пізно, ніж ніколи» [10].

Таке традиційне позиціонування Російської Федерації до збройного конфлікту та постійна підтримка терористичних організацій ЛНР та ДНР як

людськими ресурсами, так і новітнім озброєнням зумовлювала неодноразові заяви очільників Організації з вимогою припинення бойових дій. Зокрема, 23 березня 2015 року міністр закордонних справ Сербії І. Дачич закликав сторони конфлікту «суворо дотримуватися припинення вогню і продовжити виконання Мінських угод згідно з комплексом заходів, погоджених 12 лютого. Протягом минулого місяця спостерігалось поліпшення ситуації щодо безпеки, і сторони, які зобов'язалися припинити бойові дії з метою запобігання подальшим втратам людських життів та виконання комплексу заходів, повинні забезпечити збереження цієї тенденції. ОБСЄ робитиме все можливе, щоб сприяти зниженню напруженості і нормалізації ситуації».

Співробітництво України з ОБСЄ характеризувалося тісними контактами зі Спеціальною моніторинговою місією (Меморандум про взаємопорозуміння між Урядом України та ОБСЄ щодо розміщення Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ від 14 квітня 2014 року). Показником активної діяльності Міністерства закордонних справ та Постійного представництва України при міжнародних організаціях у Відні (Австрія) є продовження мандата Спеціальної моніторингової місії, попри спроби Представництва РФ звузити її можливості. Розширення мандата місії до моніторингу всього російсько-українського кордону неможливе, а відсутність доступу представників місії до населених пунктів на тимчасово окупованих територіях і безперешкодного доступу до всіх ділянок кордону з метою моніторингу дотримання режиму припинення вогню суттєво ускладнює виконання мандату, наданого Організацією. Водночас послідовне співробітництво з питання мирного врегулювання і залучення до нього більшості структур ОБСЄ дає змогу позитивно оцінювати рівень співпраці. Головну співпрацю на інституційному рівні забезпечували Міністерство закордонних справ та Міністерство оборони та інформаційної політики. В рамках такої співпраці на зустрічах піднімали питання щодо стану та перспектив діяльності Спеціальної моніторингової місії. Результатом такої співпраці стало досягнення домовленості та передача СММ 1 жовтня представниками ЗСУ та так званої ЛНР координат деяких місць постійного складування озброєнь та розкладу відведення озброєнь, координати деяких місць постійного складування і список, що вказує на кількість танків, які передбачали відвести, включаючи їхні типи і серійні номери [9]. Про це йшлося у звіті ОБСЄ.

Не змінювались пріоритети Організації і 2016 р. Виголошуючи програму діяльності Німеччини як Головуючої держави 2016 року, Міністр закордонних справ Німеччини Франк-Вальтер Штайнмаєр заявив: «Досягнення політичного розв'язання конфлікту в Україні та навколо України і в 2016 році залишатиметься пріоритетом ОБСЄ. У минулі два роки ми побачили, що ОБСЄ забезпечує вирішальні механізми задля сприяння деескалації та діалогу. Ми повинні і далі просуватися на цьому шляху. Німеччина докладатиметься до цих зусиль зі всією рішучістю та всіма своїми можливостями» [3].

На 24-й літній сесії Парламентської асамблеї ОБСЄ (5–9 липня 2015 року) держави-члени ОБСЄ ухвалили Гельсінську декларацію, яка включає, серед

інших питань, дві резолюції на підтримку України: «Продовження очевидних, грубих та не виправлених порушень Російською Федерацією зобов'язань у рамках ОБСЄ та міжнародних норм» та «Щодо викрадених та незаконно утримуваних в Російській Федерації українських громадян». Успіхом української дипломатії стало поширення на міжнародній арені інформації щодо підтримки РФ діяльності терористичних організацій ЛНР/ДНР та протизаконних дій РФ щодо українських громадян. У центрі уваги української дипломатії залишається питання щодо розміщення на території України поліцейської озброєної місії Організації з метою гарантування безпеки її громадянам. В українському експертному середовищі тривають дискусії щодо доцільності розміщення такої місії в контексті співвідношення позитивних наслідків та викликів і загроз, до яких може спричинити такий крок [4]. Однак у політичному сенсі, передусім на міжнародному рівні, питання розглядають у контексті гарантування безпеки. «Фокус наразі на відновленні припинення вогню, що є передумовою для всього іншого...», – заявив постійний представник США при ОБСЄ Данієл Бер наприкінці липня 2016 року. – Після цього необхідно буде оцінити, яке подальше розширення заходів безпеки необхідне для того, щоб провести вільні і чесні вибори, але перший крок, незважаючи ні на що, – припинення вогню» [1], – сказав Бер під час телефонної прес-конференції. Щодо цього також зауважимо, що створення та забезпечення діяльності такої місії обійдеться Організації приблизно в 1 млрд доларів [6]. З огляду на це, відкритим залишається питання джерел фінансування власне діяльності такої місії, передусім в умовах нестійкого режиму припинення вогню.

Загалом 2015 року продовжувалася співпраця з Офісом Верховного комісара ОБСЄ з питань нацменшин та Бюро демократичних інститутів і прав людини ОБСЄ. Зокрема, 6–18 липня 2015 року відбувся візит представників цих структур до України на ініціативне запрошення уряду України, результатом якого стала спільна доповідь зазначених інституцій стосовно дотримання прав людини у тимчасово окупованій Автономній Республіці Крим. У доповіді висвітлено порушення прав людини в Криму, названо Росію, де-факто, владою, закликаючи її забезпечити дотримання прав людини. Крім того, відбулась імплементація проекту «Підтримка національного діалогу заради реформ, справедливості та розвитку», ініційованого Офісом представника ОБСЄ з питань свободи слова та Офісом координатора проектів ОБСЄ в Україні [16].

Під егідою Офісу координатора проектів ОБСЄ продовжувалась робота в рамках Національного механізму взаємодії над проектом з надання допомоги особам, постраждалим від торгівлі людьми. Підвищення ефективності процедури встановлення статусу особи, яка постраждала від торгівлі людьми, потребує вдосконалення обміну інформацією між соціальними службами та правоохоронцями. Такого висновку дійшли учасники засідання робочої групи з Національного механізму взаємодії, яке відбулося в Києві 9 вересня 2015 року [12]. Група проаналізувала існуючі практики виявлення постраждалих від торгівлі людьми, можливі шляхи покращення доступу до державної допомоги, а також можливості покращення скерування постраждалих між неурядовими

організаціями та державними інституціями. Зважаючи на дворічний моніторинг ситуації з протидією торгівлі людьми, спецпредставник та координатор ОБСЄ з протидії торгівлі людьми Мадіна Ярбусінова у серпні 2016 року заявила про зростання кількості жертв цього правопорушення після початку конфлікту на Донбасі. Також вона зазначила, що Україна й надалі залишатиметься в полі прицільної уваги Організації [8]. Отож для української держави це питання залишатиметься одним із пріоритетних.

Значну увагу приділяють українським зовнішньополітичним відомством з поширення інформації про Україну каналами Організації. Певним успіхом української дипломатії можна вважати ухвалення Парламентською асамблеєю ОБСЄ Резолюції «Порушення прав людини та основоположних свобод в Автономній Республіці Крим та Севастополі», у котрій задекларовано заклики до РФ припинити окупацію Криму та дотримуватися прав та свобод людини на окупованих територіях [7].

Отже, оцінюючи діяльність України в рамках ОБСЄ загалом позитивно, слід звернути увагу на низку питань організаційного характеру, які зумовлюють необхідність посилення активності України в рамках самої Організації. Недостатньо ефективним видається механізм ухвалення рішень (консенсус), який у ситуації зростання напруженості в регіоні відповідальності Організації зумовлює неспроможність інституції приймати рішення та цілковито імплементувати їх у життя. Оскільки Організація залишається до певної міри формальним переговорним майданчиком, їй усе ж бракує наполегливості щодо зобов'язуючих рішень та відстоювання її принципів. Необхідно також вирішити питання щодо реформування Організації шляхом впровадження нових механізмів контролю за виконанням рішень. Звернемо особливу увагу на активізацію «наступальної» діяльності української зовнішньополітичної служби в апараті Організації та проведення й реалізації в Україні проектів під егідою ОБСЄ. Адже регіональна безпека сьогодні залишається явищем багатокomпонентним й зумовлює розробку та реалізацію неординарних кроків для гарантування національних інтересів України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. В ОБСЄ назвали умову розміщення поліцейської місії на Донбасі [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.pravda.com.ua/news/2016/07/31/7116430/>
2. Высшее руководство ОБСЕ и ООН обсудило сотрудничество на пути разрешения кризиса в Украине [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://112.ua/obshchestvo/vysshee-rukovodstvo-obse-i-oon-obsudilo-sotrudnichestvo-na-puti-razresheniya-krizisa-v-ukraine-194989.html>
3. Головування Німеччини в ОБСЄ: Україна – один з пріоритетів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dw.com/uk/a-18953718>
4. Для чого Україні поліцейська місія ОБСЄ? [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://my.obozrevatel.com/politics/25894-dlya-chogo-ukraini-politsejska-misiya-obse.htm>
5. Кучма назвал приоритетные пункты минских договоренностей [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://korrespondent.net/ukraine/3512001-kuchma-nazval-priorityetnye-punkty-mynskykh-dohovorennosti>
6. Марчук: Поліцейська місія ОБСЄ на Донбасі обійдеться в \$1 млрд [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.pravda.com.ua/news/2016/06/18/7112235/>

7. ОБСЄ декларацією закликала Росію припинити окупацію Криму [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.pravda.com.ua/news/2016/07/5/7113757/>
8. ОБСЄ: Кількість жертв торгівлі людьми в Україні росте [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.pravda.com.ua/rus/news/2016/08/5/7116922/>
9. ОБСЄ отримала розклад відведення озброєнь та координати складів зброї на Донбасі [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://gazeta.ua/articles/donbas/_obse-otrimala-rozklad-vidvedennya-ozbroyen-ta-koordinati-skladiv-zbroyi-na-donbasi/650944
10. Пескову здається абсурдним, щоб Росія виконувала Мінські угоди [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.pravda.com.ua/news/2015/09/11/7081016/>
11. Поліцейська місія на Донбасі: прихована загроза чи шанс для України? [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://fakty.ictv.ua/ua/ukraine/suspilstvo/20160524-1585408/>
12. Робоча група, що працює за підтримки ОБСЄ, наголошує на потребі вдосконалити обмін інформацією про жертв торгівлі людьми [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.osce.org/uk/ukraine/181356>
13. Ситуація в Україні останеться пріоритетом для ОБСЄ в 2015 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://korrespondent.net/ukraine/3452424-sytuatsiya-v-ukrayne-ostanetsia-priorytetom-dlia-obse-v-2015-hodu>
14. Состоїлась відеоконференція контактної групи по Донбасу [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://korrespondent.net/ukraine/3509746-sostoialas-vydeokonferentsiya-kontaktnoi-grupy-po-donbassu>
15. Україна вітає прийняття резолюції ПА ОБСЄ про Крим і Чорнобиль [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.pravda.com.ua/news/2016/07/6/7113841/>
16. Українська призма: зовнішня політика 2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://library.fes.de/pdf-files/bueros/ukraine/12427.pdf>
17. Центр геополітичних досліджень Борисфен-Інтел (офіційна сторінка) : <http://bintel.com.ua/>
18. Центр досліджень армії, конверсії та роззброєння (офіційна сторінка) : <http://cacds.org.ua/ru/>
19. Центр міжнародної безпеки та партнерства (офіційна сторінка) : <http://www.ispc.org.ua>

Стаття надійшла до редколегії 29.04.2016

Прийнята до друку 15.05.2016

REGIONAL COOPERATION OF UKRAINE–OSCE IN A CHANGING SECURITY ENVIRONMENT IN CENTRAL EAST EUROPEAN REGION

Oleksandr Kuchyk

*Ivan Franko National University of Lviv,
1, Universitetska Str., Lviv, Ukraine, 79000, tel. (032)239-41-32*

Activities of Ukraine–OSCE in the context of changes in security environment of Central and Eastern European region are considered. The main foreign policy actions towards Ukraine engaged by the efficiency of mechanisms for the settlement of the Russian-Ukrainian armed conflict in Eastern Ukraine are analyzed. The activities of the Special OSCE monitoring mission are illustrated. The role of Special OSCE monitoring mission in the conflict is defined.

Key words: Organization for Security and Cooperation in Europe; Special monitoring mission of the OSCE; Ukraine; Russian-Ukrainian conflict.

РЕГИОНАЛЬНОЕ СОТРУДНИЧЕСТВО УКРАИНЫ В РАМКАХ ОБСЕ В УСЛОВИЯХ ИЗМЕНЕНИЯ СРЕДЫ БЕЗОПАСНОСТИ В ЦЕНТРАЛЬНО-ВОСТОЧНОЕВРОПЕЙСКОМ РЕГИОНЕ

Александр Кучик

*Львовский национальный университет имени Ивана Франко,
ул. Университетская, 1, г. Львов, Украина, 79000, тел. (032) 239-41-32*

Рассмотрена деятельность Украины в рамках Организации по безопасности и сотрудничеству в Европе в контексте изменений среды безопасности Центрально-восточноевропейского региона. Проанализированы главные внешнеполитические мероприятия Украины на пути повышения эффективности задействованных Организацией механизмов для урегулирования российско-украинского вооруженного конфликта на Востоке Украины. Проиллюстрирована и проанализирована деятельность Специальной мониторинговой миссии ОБСЕ и определена ее роль в процессах урегулирования конфликта.

Ключевые слова: Организация по безопасности и сотрудничеству в Европе; Специальная мониторинговая миссия ОБСЕ; Украина; российско-украинский конфликт.